

381. SAMOROST

727.

Zp. I. 79. 161. 248. Erb. II. 130

Ne-o-řu, ne - ko - pu, sa-mo sa mi ro - dí; mám ta - kú ga - lán - ku, sa - ma za mnú cho - dí.

Neořu, nekopu,
samo sa mi rodí;
mám takú galánku,
sama za mnú chodí.

Nechodil sem za ňú,
sama přišla za mnú,
jako ta ovečka
za zelenú trávu.¹⁾

¹⁾ jako ten myslivec
do lesa za laňu.

382. NEVYZNÁNÍ

728. (Nápěv předešlý)

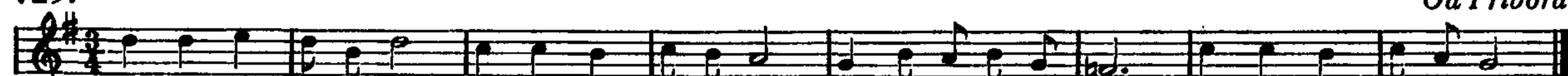
Nepovím, nepovím,
koho ráda vidím;
haňba by mne bylo,
kdyby mne ošidil.

Nepovím, nepovím,
koho já ráda mám;
haňba by mne bylo,
kdyby mne oklamal.

383. VÍNEK PROMĚNĚNÝ

729.

Od Přibora

Ně-sko - ro, dě - veě - čko, ně - sko - ro li - tu - ješ, ach, dy už na ru - kach dě - ťa - tko pě-stu - ješ.

Něskoro, děvečko,
něskoro lituješ,
ach, dy už na rukach
děťatko pěstuješ.

Bylo třa, děvečko,
zamknut se v komoře
a nepustit synka
do svojeho lože.

Nadarmo, děvečko,
hažeš prstenečkem,
on už věc něbudě
zelenym věnečkem.

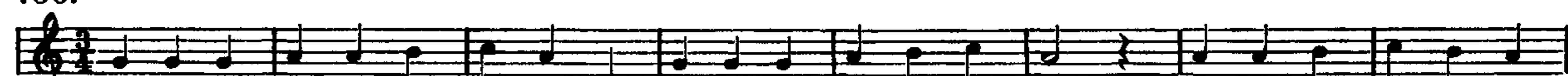
Bylo třa, děvečko,
bylo třa zavčasu,
dokavad si měla
ještě svoju krasu.

Ale tys pustila,
slibom's uvěřila,
tak's při tom věneček
zeleny pozbyla.

Byl pěkny zeleny,
a včilej je černy,
ach, jaké on došel
škaredej proměny!

384. OTVÍRÁNÍ

730.

Ne - šča - sné ne - ke - ré do - me - ček, ne - šča - sné ne - ke - ré dům! Když sem jel vo - ko - lo,

sr - dce mě bo - le - lo, za - ře - htal můj vra - né kůň.